

Bir güneş bekliyor beşer. Zifiri karanlığın ardından, bir güneş bekliyor.
Farkında değil gömüldüğü göfletin. Farkında değil acziyetinin.
Farkında değil...

Seni bekliyor bu alem. Aydınlığa kavuşabilmek rum sana hasret bekliyor.
ve gelecek diyor Hz. İsa. O gelecek, Ahmed... Ardından ekliyor İbrahim (a.s.)
Rabbime kurban İsmailiyle, Kabe duvarını örerken auyor ellerini semaya ve
Ya Rabb! diyor, bizim saygumuzdan hayırlı bir peygamber gönder.

Asr-ı saadete gebeyken validen, bir gece rüyasında müjdeleniyor.
"Sen bu ümmetin efendisine namiledim. Adını Muhammed koy."

"Öyle bir efendi ki, yumuşatacak taşlaşmış tüm kalpleri. Öyle bir efendi ki, ularacak bütün kız uoklarını bütün sıcak kumundan ve onları bos taci yopacak. Öyle bir efendi ki, kendisini taş yağmuruna tutan müşriklere bile "Muhammed'ül Emn" dedirticek.

"Öyle bir efendi ki ümmetini cehennemde görüp de şölmesin diye
"Ya Rabb! vücudumu öyle büyüt, öyle büyüt ki cehenneme benden başkası sığmasın." diye dua edecek Ebu Bekir.

Öyle sevdirecek kendimi Resul-i Ekrem. Kalpleri kaskatı kesilen Vahsi'nin, Ömer'in, Halid'in kalplerinde sevgi tohumu yeşerticek. Vahsi, Hz Vahsi; Ömer Hz Ömer; Halid, Halid bin Velid'e dönicek.

O bu alemlere rahmet olarak gönderilecek.

ve yıl 571... Rebtyülewei ayının on ikisi. Güllerin ona bağenip de koktuğu peygamberin doğusu. Cehaleti örten aydınlığın yılı. Amme'nin, Halimennin evindeki bolluk ve bereketin yılı. Jetimlerin babalarına kavuştuğu yıl...

Ya Muhammed;

Nur yılanı göremeden göbüp gidiyor da dünyadan, bir sen kavuşamıyorsun ya babana, babanın ardından annen de giderken aleme bir hediye bıraktığını ve ne kadar mutlu olduğunu söylüyor. ve ilk kez ağlarken görüyorum seni. Gönlüm gözünden akan yaşlara razı değil. Şu aciz bedenim gelemiyor yanına, sitemiyor yaşlarını, "Sen Habibullah'sın. Ağlama efendim." diyemiyorum. Bu son ağlamam değil, ona yanıyorum.

Annenin soğuk bedenine sarılmış ağlıyorken, Ümmü Eymen götürüyor seni ve ben ağlarımı Ebua'da bırakıp sana geliyorum.

ilk vahiyde küfür nidaları yükseliyor Mekke'den. Hani müşrikler zulmediyor ya sana, hani mazlumlar sırtlarına vurulan her kırbaça daha yüksek sesle şikâyet ediyorlar ya Allah adını, ve sen, çekilen ızdırağı görüp de "Ümmetim Ümmetim" diye ağlıyorsun ya, dayanamıyorum Ya Rasulallah.

Ebu Bekirle mağarada zalimlerin şerrinden Rabbine sığınyorsun ya, işle oğün bayramım oluyor benim.

Beni, aciz bir dümceği sıper ediyor Rabbin sana. ve ben huzura eriyorum. Şimdiyse gözyaşım dümüyor Ya Muhammed! Şu kızgın uddde nerre yer tutmayan bedenim seni arıyor karış karış. Veda haccından beri Kabe'de kalan o son kokunu Mekke sokaklarında yeniden bulmak istiyorum. Sürmeli gözlerle yeniden karşılaşmak istiyorum. Ağlarken gördüğün yetim kızın başını oksodüğün gibi beni de sev istiyorum. İsa'nın haberiyle, İbrahim'in duasıyla annem mustusuyla bekliyorum seni. Geleceğim beni bulacağın, sana kavuşacağım günü bekliyorum. Şu uvsuz bucoksız cilde bir yedim şu betler gibi, dinmeyen sızıyla, dâlemimle bekliyorum. Mekke'nm, Medine'nm, her sokagında seni arıyorum.

Nerdesin Ey Allah'ın Resulü? Nerdesin Ey sevgili? Nerdesin?

Esra Nur YÜCEDAĞ

Demirci Necip Fazıl Kısokürek Anadolu

Üyesi

11/1 712